

Нафтуса

Анатолій Косматенко

У Трускавець, —
Де, я сказав би, до перлини
Цілющої криниці України, —
Збирався Молодець:
Не ради нирок чи печінки,
А щоб гульнуть,
Пожирувать, розважитись без жінки
(І де таким путівки ще дають!).
Сусід же, що не міг добути і курсівки,
Прохав щасливця Молодця:
"Ти ж знаєш, друже, мучусь я, аж гнуса —
Не вижену ніяк із нирки камінця.
Прошу тебе: із Трускавця
Пришли мені, не полінуйся,
Цілющої води.
Ось гроші на "Нафтусю",
А це от сотня — за труди".
Той гроші взяв, не облизнувся.
Ах, загуляв, ох, загуляв — не доведи!..
Яка "Нафтуса" там — шниря сюди-туди,
Все пікніки, все танці, ресторани,
Бенкети з вечора до рану...
Та друга друг не забував:
Водичку надсилав —
Хлоровану... З-під крана.
От поверта. Засів у хаті й нічирк,
Жде від сусіда прочухана.
Аж чує крик:
"Іване, брате мій, Іване!
Ти ж золотий мій рятівник!
Як тільки й дякувати маю:
Еж камінець із нирки зник...
Давай-но вип'ємо — нехай не повертає!"
Іван ожив. Біда пройшла.
"Давай! — гука. — "Нафтуса" діло знає!..
П'ю за одужання орла!"

Що значить віра! Помогла.
Без віри, я вам присягнуся,
Була б ніщо й сама "Нафтуся",
А з нею — бач, які діла!

А з нею — бач, які діла!
Печінка підвела:
Його Дружина —
Ви, певне, бачили — шука шипшину.